

Lovforslag nr. L 227. Fremsat den 7. maj 2003 af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen)

Forslag

til

Lov om bandagister

Kapitel 1

Betingelser for meddelelse af autorisation m.v.

§ 1. Den der har bestået eksamen og gennemført praktisk uddannelse i henhold til en af indenrigs- og sundhedsministeren godkendt uddannelse som bandagist, har ret til autorisation som bandagist. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at ret til autorisation som bandagist endvidere gælder for en af undervisningsministeren godkendt uddannelse som bandagist.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen kan meddele autorisation som bandagist til personer, der i udlandet har modtaget autorisation eller gennemgået en uddannelse, som kan sidestilles med den i stk. 1 nævnte uddannelse. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere betingelser for meddelelse af autorisation, herunder regler om egnethedsprøve og prøvetid.

Stk. 3. Regler om uddannelse af bandagister fastsættes af indenrigs- og sundhedsministeren, eller den ministeren bemyndiger dertil.

§ 2. Ret til at betegne sig som bandagist har kun den, der har modtaget autorisation som bandagist i henhold til § 1, stk. 1 eller stk. 2.

§ 3. Autorisation som bandagist meddeles af Sundhedsstyrelsen, der fører fortegnelse over autoriserede bandagister.

Stk. 2. Autorisation kan ikke meddeles den, der må antages at være farlig for sine medmennesker under udøvelse af sin virksomhed som bandagist enten på grund af udvist grov forsømmelighed eller på grund af legemlige eller sjælelige mangler. Autorisation kan endvidere nægtes

under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter gebyrer for meddelelse af autorisation baseret på uddannelse gennemført i Danmark eller i udlandet.

§ 4. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte sådanne bestemmelser om udøvelse af virksomhed som bandagist, som er nødvendige for gennemførelsen af overenskomst om fælles nordisk arbejdsmarked og direktiver vedtaget af Den Europæiske Union.

§ 5. Autorisation som bandagist kan fratages og generhverves efter reglerne i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v.

Stk. 2. En bandagist kan over for Sundhedsstyrelsen fraskrive sig autorisationen for en fastsat periode eller indtil videre.

§ 6. Er autorisation som bandagist i Danmark meddelt på grundlag af autorisation i et andet land, kan Sundhedsstyrelsen fratage vedkommende autorisationen, dersom autorisationen i vedkommende andet land bliver frataget den pågældende eller på anden måde mister sin gyldighed.

§ 7. Sundhedsstyrelsen giver offentlig meddelelse om fratagelse og fraskrivelse af autorisation i medfør af §§ 5 og 6.

Kapitel 2

Rettigheder og pligter

§ 8. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om bandagisters virksomhedsområde.

§ 9. En bandagist er under udøvelsen af sin virksomhed forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed.

§ 10. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om, at bandagister skal føre journal over deres virksomhed.

§ 11. Bandagister er forpligtede til at afgive de indberetninger og anmeldelser, som af hensyn til den offentlige sundhedspleje afkræves dem af sundhedsmyndighederne.

Kapitel 3

Tilsyn

§ 12. Bandagister er undergivet tilsyn af Sundhedsstyrelsen efter lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v.

Stk. 2. Bandagister er forpligtede til på begæring af tilsynsmyndigheden at afgive alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet.

Kapitel 4

Straffebestemmelser

§ 13. Den der, uden at have autorisation som bandagist, jf. § 1, betegner sig som bandagist, straffes med bøde. Det samme gælder den, der i øvrigt benytter betegnelser eller fremstår som om vedkommende har en sådan autorisation.

§ 14. En bandagist, der gør sig skyldig i grov eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed under udøvelsen af sin virksomhed, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

§ 15. Overtrædelse af § 11 og § 12, stk. 2, straffes med bøde.

Stk. 2. I forskrifter, der er udfærdiget i medfør af §§ 10, 11, 12, stk. 2, og 13 i denne lov, kan der fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Kapitel 5

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 16. Loven træder i kraft den 1. september 2003.

§ 17. Personer, som ved lovens ikrafttrædelse fra Sundhedsstyrelsen har modtaget enten et bevis for uddannelse som bandagist eller et bevis for uddannelse og praktisk erfaring som bandagist i henhold til Sundhedsstyrelsens vejledning nr. 123 af 20. juli 1995 om uddannelse af bandagister, har ret til autorisation som bandagist.

Stk. 2. Personer, der kan dokumentere, at de i en periode på sammenlagt mindst tre år inden for de seneste fem år før lovens ikrafttrædelse har udøvet virksomhed som bandagist på baggrund af en relevant forudgående uddannelse, har ret til at få autorisation som bandagist.

Stk. 3. Ansøgning om autorisation efter stk. 1 og 2 skal indsendes til Sundhedsstyrelsen senest 1 år efter lovens ikrafttræden. Sundhedsstyrelsen kan dispensere fra denne frist, når særlige forhold taler herfor.

§ 18. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med lovforslaget

Formålet med lovforslaget er gennem en autorisationsordning for bandagister at øge patienternes sikkerhed ved, at kun den, der har autorisation som bandagist, må betegne sig som sådan. Herved gøres det let for brugerne at identificere de personer, der opfylder de uddannelsesmæssige betingelser for at benytte titlen bandagist.

Samtidig får bandagisterne, i lighed med hvad der gælder for andre autoriserede sundhedspersoner, en i lovgivningen eksplicit fastsat pligt til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed i deres virke som bandagist. Endvidere vil en autorisation af bandagisterne medføre, at Sundhedsvæsenets Patientklagenævn får kompetence til at behandle klager over bandagister, hvilket ikke er tilfældet på nuværende tidspunkt.

Endelig får Sundhedsstyrelsen med loven mulighed for at gribe ind over for en bandagists faglige virksomhed i tilfælde af, at den pågældende er misbruger eller psykisk syg eller i øvrigt er til fare for patienterne på grund af kritisabel faglig virksomhed.

2. Nærmere om lovforslaget

Autorisation kan efter lovforslaget opnås af den, der har bestået eksamen m.v. som bandagist i henhold til Sundhedsstyrelsens vejledning nr. 123 af 20. juli 1995 om uddannelse af bandagister samt personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan sidestilles med den pågældende uddannelse.

Efter lovforslagets overgangsregler har personer, der tilsvarende efter førnævnte vejledning har fået bevis fra Sundhedsstyrelsen, ret til autorisation.

Bandagister, der er uddannet før vejledningens ikrafttræden, har i henhold til vejledningens overgangsordning kunnet modtage et bevis for uddannelse og praktisk erfaring fra Sundhedsstyrelsen. Sundhedsstyrelsen har udstedt bevis til i alt 97 bandagister. Det formodes, at langt størstedelen af de fungerende bandagister har et bevis fra Sundhedsstyrelsen.

Personer, der udøver virksomhed som bandagist, og ikke har et bevis fra Sundhedsstyrelsen, kan blive autoriserede som bandagist, hvis de på baggrund af en relevant uddannelse kan dokumentere at have udøvet virksomhed som bandagist på sammenlagt mindst tre år inden for de seneste fem år før lovens ikrafttræden. Det forventes at vedrøre højst 5-8 personer.

Der bliver efter lovforslaget alene tale om en titelbeskyttelse, idet et forbeholdt virksomhedsområde for bandagister ikke er fundet nødvendigt for patientsikkerheden.

3. Baggrunden for lovforslaget

Den 10. april 2003 pålagde Folketinget med vedtagelsen af beslutningsforslag B 55 af 10. december 2002 om autorisationsordning for danske bandagister regeringen at fremsætte lovforslag om en autorisationsordning for danske bandagister.

4. Uddannelsen til bandagist

Uddannelsen til bandagist er reguleret i Sundhedsstyrelsens vejledning nr. 123 af 20. juli 1995. Uddannelsen er en mellemlang, videregående medicinsk/teknisk uddannelse af 5 ½ års varighed bestående af ½ år i værkstedsteknisk grundskole, en 3-årig medicinsk-teknisk uddannelse (svensk bachelorgrad) og 2 år i turnustjeneste i et bandageri. Sundhedsstyrelsen udsteder uddannelsesbevis efter bestået eksamen og gennemført turnustjeneste.

Der skønnes på nuværende tidspunkt at være ca. 100 bandagister i alt.

Der uddannes ca. 1-7 bandagister om året.

5. Øvrige nordiske lande

Bandagister er autoriserede i Norge med titlen ortopediingenør samt i Finland med titlen ortopeditekniker. I Sverige er ortopedingenjör en beskyttet titel, og deres virksomhed er omfattet af Socialstyrelsens tilsyn. Endvidere bemærkes, at bandagister ikke er omfattet af den reviderede fællesnordiske overenskomst af 14. juni 1993 mellem Danmark, Island, Finland, Norge og Sverige om godkendelse af erhvervsudøvel-

se for visse personalegrupper inden for sundhedsvæsenet og veterinærvæsenet.

6. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Lovforslaget vil medføre en mindre udgift til Sundhedsstyrelsens administration af autorisationsordningen. Ud fra de omkostninger, der vil være forbundet med Sundhedsstyrelsens undersøgelse og administration for meddelelse af autorisation som følge af den nye autorisationsordning, er det beregnet, at styrelsen vil opkræve 270 kr. for hver autorisationsudstedelse. Dette gebyr forudsættes opkrævet det første år for autorisationsudstedelse efter § 17, stk. 1 og 2 såvel for senere autorisation til bandagister efter lovens § 1.

Det er herefter beregnet, at Sundhedsstyrelsen umiddelbart vil kunne opkræve autorisationsgebyrer fra samtlige bandagister på i alt ca. 27.000 kr. det første år efter lovens ikrafttræden.

Sundhedsstyrelsen vil efterfølgende kunne opkræve autorisationsgebyrer fra alle nyuddannede bandagister på i alt ca. 270-1.890 kr. årligt, idet der forventes uddannet 1-7 bandagister om året.

Gebyrets størrelse vil blive reguleret efter omkostningsudviklingen i lighed med gebyrer for øvrige autorisationsbeviser, jf. Indenrigs- og Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 407 af 2. juni 1999 om gebyr for autorisation m.v. af visse personalegrupper inden for sundhedsvæsenet.

De særlige udgifter i forbindelse med autorisationsordningens etablering vil i øvrigt blive afholdt inden for Sundhedsstyrelsens økonomiske ramme.

Lovforslaget har ingen kommunaløkonomiske konsekvenser, og heller ikke erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser.

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

7. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har forinden lovforslagets fremsættelse været sendt til høring hos: Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Bornholms Kommune, Hovedstadens Sygehusfællesskab, Amtrådsforeningen, Den Almindelige Danske Lægeforening og Danske Bandagister.

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Indtægter til Sundhedsstyrelsen i form af autorisationsgebyr på 27.000 kr. det første år og herefter på ca. 270-1.890 kr. årligt.	Øgede udgifter til Sundhedsstyrelsen i forbindelse med autorisationsordningens etablering, som afholdes inden for Sundhedsstyrelsens økonomiske ramme.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Beskedén forøgelse af administrationen i forbindelse med Sundhedsstyrelsens etablering og løbende registrering af den nye autorisationsordning samt styrelsens tilsyn og Patientklagenævnets behandling af eventuelle klagesager.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.**Til § 1*

Uddannelsen til bandagist er reguleret i Sundhedsstyrelsens vejledning nr. 123 af 20. juli 1995. Uddannelsen er som anført i de almindelige bemærkninger en mellemlang videregående medicinsk/teknisk uddannelse af 5 ½ års varighed bestående af ½ år i værkstedsteknisk grundskole, en 3-årig medicinsk-teknisk uddannelse (svensk bachelorgrad) og 2 år i turnustjeneste i et bandageri. Der gør sig det særligt gældende for uddannelsen, at den 3-årige medicinsk-tekniske uddannelse afvikles på den svenske bandagistuddannelsesinstitution Hälsohögskolan i Jönköping.

Der eksisterer således ikke en komplet bandagistuddannelse i Danmark, og på den baggrund er det ikke som for andre autoriserede sundhedsuddannelser undervisningsministeren, der forestår ansvaret for uddannelsen. Det forudsættes efter lovforslaget, at uddannelsens forhold forsat kan afvikles i samarbejde med den svenske uddannelse. Der er imidlertid, såfremt uddannelsesforholdene skulle ændres, i lovens § 1, stk. 1 givet adgang til, at autorisation endvidere kan ske for personer med en bandagistuddannelse godkendt af undervisningsministeren.

Efter § 1, stk. 2 kan Sundhedsstyrelsen meddele autorisation som bandagist til personer, der i udlandet har modtaget autorisation eller gennemgået en uddannelse, som kan sidestilles med den i § 1, stk. 1 nævnte uddannelse. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere betingelser for meddelelse af autorisation, herunder regler om egnedstprøve og prøvetid. I den forbindelse skal det bemærkes, at gennemførelse af en autorisationsordning betyder, at bandagisterne bliver omfattet af Rådets direktiv 89/48/EØF om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed.

Til § 2

Det fastslås i bestemmelsen, at de personer, der har autorisation som bandagist, har eneret til at benytte betegnelsen bandagist. Bestemmelsen svarer til, hvad der gælder for de øvrige autoriserede sundhedspersoner.

Til § 3

Efter § 3, stk. 1 meddeles autorisation som bandagist af Sundhedsstyrelsen, der fører fortegnelse over autoriserede bandagister.

Hensigten med bestemmelsen i § 3, stk. 2, om nægtelse af at meddele autorisation til personer, der er farlige for deres medmennesker, er at undgå tilfælde, hvor de uddannelsesmæssige betingelser for meddelelse af autorisation er opfyldt – og autorisationen derfor skal meddeles – selv om det står klart, at autorisationen på grund af den pågældendes personlige forhold umiddelbart derefter må fratages vedkommende i medfør af reglerne i § 5.

Det bemærkes, at vendingen »legemlige eller sjælelige mangler« svarer til de kriterier, der er opstillet i andre autorisationslove og i § 5, stk. 1, nr. 1, i centralstyrelsesloven. Det understreges i denne forbindelse, at legemlige mangler ikke i sig selv vil afskære vedkommende fra autorisation, idet manglen skal have en sådan karakter, at der ikke vil kunne kompenseres for den legemlige mangel f. eks. ved ændret indretning af arbejdsplads m.v., og at vedkommende herefter ikke antages at være til fare for andre. Princippet om, at der ikke må diskrimineres mod mennesker med handicap og ikke må stilles hindringer i vejen for deres beskæftigelse, følges således.

Det gebyr for autorisation, der efter § 3, stk. 3, fastsættes af indenrigs- og sundhedsministeren, forudsættes som anført i de almindelige bemærkninger at blive på 270 kr. Gebyrets størrelse vil blive reguleret efter omkostningsudviklingen jf. Indenrigs- og Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 407 af 2. juni 1999 om gebyr og autorisation m.v. af visse personalegrupper inden for sundhedsvæsenet.

Til § 4

Bandagister er ikke på nuværende tidspunkt omfattet af de generelle EU-direktiver om gensidig anerkendelse af erhvervsuddannelser. Med gennemførelse af en autorisationsordning vil bandagisterne blive omfattet af Rådets direktiv 89/48/EØF, det såkaldte 1. generelle direktiv.

Endvidere bemærkes, at bandagister ikke på nuværende tidspunkt er omfattet af den reviderede fællesnordiske overenskomst af 14. juni 1993 mellem Danmark, Island, Finland, Norge og Sverige om godkendelse af erhvervsudøvelse for visse personalegrupper inden for sundhedsvæsenet og veterinærvæsenet.

Til §§ 5-7

Autorisation som bandagist kan i medfør af reglerne i kapitel 2 i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 790 af 10. september 2002, ved dom frakendes en bandagist, såfremt den pågældende under udøvelsen af sin virksomhed er til fare for patienterne på grund af sygdom, misbrug

eller udvist grov forsømmelighed. En autorisation som bandagist kan således kun fratages, hvis dette er begrundet i helbredsmæssige eller faglige forhold.

Endvidere kan en bandagist frivilligt fraskrive sig autorisationen.

Endelig kan retten til at udøve virksomhed som bandagist frakendes i henhold til § 79 i borgerlig straffelov, såfremt det udviste strafbare forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen.

En frakendelse eller fraskrivelse af autorisationen indebærer, at den pågældende mister retten til at betegne sig som bandagist.

Til § 8

Bestemmelsen fastslår, at Sundhedsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om bandagisters virksomhedsområde, såfremt dette findes nødvendigt.

Til § 9

Bestemmelsen, der svarer til, hvad der gælder for andre autoriserede sundhedspersoner, er en retsstandard for den pågældende gruppe, som skal udfyldes og gives indhold efter den til enhver tid gældende retsopfattelse. Fastlæggelsen af hvad der på et givent tidspunkt ligger i denne forpligtelse, afhænger ikke alene af den faglige viden og de tekniske muligheder, der findes på området på det pågældende tidspunkt, men også af de krav, som samfundet på det pågældende tidspunkt stiller til udøvelse af virksomhed på sundhedsområdet, og som den almindelige samfundsudvikling i øvrigt har givet anledning til.

Overtrædelse af bestemmelsen sanktioneres af Sundhedsvæsenets Patientklagenævn med udtalelse af kritik m.v. over for den pågældende bandagist.

Sager om grovere eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed under udøvelsen af virksomheden henhører under domstolene. Se endvidere bemærkningerne til § 14.

Til § 10

Bestemmelsen fastslår, at Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om, at bandagister skal føre journal over deres virksomhed, såfremt dette findes nødvendigt.

Til § 11

Bestemmelsen svarer til, hvad der gælder for andet autoriseret sundhedspersonale.

Til § 12

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til, hvad der gælder for andet autoriseret sundhedspersonale. Sundhedsstyrel-

sen får hermed mulighed for at gribe ind over for en bandagists faglige virksomhed i tilfælde af, at den pågældende er misbruger eller psykisk syg eller i øvrigt er til fare for patienterne på grund af kritisabel faglig virksomhed f.eks. ved påbud, virksomhedsindskrænkninger m.v.

Efter stk. 2 er bandagister forpligtede til på begæring af Sundhedsstyrelsen at foretage de anmeldelser og indberetninger vedrørende deres faglige virksomhed, der er nødvendige for gennemførelse af styrelsens tilsyn.

Til §§ 13–15

Strafniveauet i bestemmelserne svarer til, hvad der gælder for andet autoriseret sundhedspersonale.

Efter § 13 straffes den, der uden at have autorisation som bandagist betegner sig som bandagist, med bøde. Det samme gælder den, der i øvrigt benytter betegnelser eller fremstår som om vedkommende har en sådan autorisation.

Efter § 14 straffes den bandagist, der gør sig skyldig i grov eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed under udøvelsen af sin faglige virksomhed, med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

Til § 16

Bestemmelsen fastslår, at loven træder i kraft den 1. september 2003, da Sundhedsstyrelsens forberedelse til udstedelse af autorisationer vil være af mindre omfang.

Til § 17

Efter stk. 1 har personer ret til autorisation som bandagist, hvis de ved lovens ikrafttrædelse fra Sundhedsstyrelsen har modtaget enten et bevis for uddannelse som bandagist eller et bevis for uddannelse og praktisk erfaring som bandagist i henhold til Sundhedsstyrelsens vejledning nr. 123 af 20. juli 1995 om uddannelse af bandagister.

Efter stk. 2 har personer, der kan dokumentere, at de i en periode på sammenlagt mindst tre år inden for de seneste fem år har udøvet virksomhed som bandagist på baggrund af en relevant forudgående uddannelse, ligeledes ret til autorisation. Dette vedrører personer, som har haft ansættelse eller har drevet selvstændig virksomhed som bandagist. Bestemmelsen svarer til den overgangsordning, der indtil 1. januar 1997 var gældende efter Sundhedsstyrelsens vejledning.

Efter stk. 3 skal ansøgning om autorisation som bandagist indsendes til Sundhedsstyrelsen senest 1 år efter lovens ikrafttræden. Sundhedsstyrelsen kan dispensere fra denne frist, når særlige forhold taler her-

for, f. eks. ved alvorlig sygdom eller ophold i udlandet i lovens ansøgningsperiode.

Til § 18

I bestemmelsen er det fastslået, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig

anordning kan sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger. For Grønlands vedkommende er kompetencen til at fastsætte regler på sundhedsområdet overgået til hjemmestyrets myndigheder.

Til lovforslag nr. L 227. Skriftlig fremsættelse (7. maj 2003)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om bandagister.
(Lovforslag nr. L 227).

Den 10. april 2003 vedtog et flertal i Folketinget - uden om regeringen - beslutningsforslag B 55 af 10. december 2002 om en indførelse af en autorisationsordning for danske bandagister (S). Det fremgår af beslutningsforslaget, at lovforslaget skal fremsættes i denne folketingssamling.

Lovforslaget, der herefter har været sendt i en kort høringsrunde, er opbygget på samme måde som andre autorisationslove inden for sundhedsområdet.

Efter forslaget medtages alle bandagister, der tidligere er blevet anerkendt af Sundhedsstyrelsen efter indstilling fra Uddannelsesrådet for de danske bandagister under lovforslagets overgangsordning. Endvidere medtages bandagister, der på baggrund af en relevant uddannelse har udøvet virksomhed som bandagist i sammenlagt tre år inden for en periode af fem år før lovens

ikrafttrædelse. Det er ikke fundet nødvendigt at give bandagisterne et forbeholdt virksomhedsområde.

Forslaget vil ikke medføre økonomiske konsekvenser for amtskommunerne og kommunerne, medens staten ved Sundhedsstyrelsen vil få visse merudgifter til fremtidigt tilsyn mv. samt til udstedelse af autorisationer, som dog kompenseres ved gebyropkrævning.

Som bekendt finder regeringen det kun nødvendigt at kræve autorisation af sundhedspersonalet, hvor særlige patientsikkerhedsmæssige forhold gør sig gældende. Da bandagisterne er en velordnet og for brugerne en velkendt gruppe, har regeringen ikke fundet det nødvendigt at lade bandagisterne blive omfattet af en sådan autorisationsordning. Men regeringen vil selvfølgelig efterkomme Folketingets ønske om indførelse af en autorisationsordning for bandagister.

Lovforslaget foreslås at træde i kraft 1. september 2003.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.